

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 22 grudnia 2016 r.

Poz. 8205

UCHWAŁA NR 24/1349/2016 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 14 grudnia 2016 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

postanowień uchwały Nr XX/103/2016 Rady Gminy Wapno z dnia 28 listopada 2016 r. w sprawie ustalenia stawek podatku od środków transportowych, w części obejmującej określenie stawki podatku od ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia trzech i więcej osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 12 ton i mniej niż 40 ton w wysokości 2.384,10 zł, jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 2 grudnia 2016 r., Rada Gminy Wapno, powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych określiła wysokość stawek podatku od środków transportowych.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedłożonej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin rozpatrywania na 14 grudnia 2016 r. Powodem wszczęcia postępowania nadzorczego było ustalenie stawki podatku od środków transportowych dla ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia trzech i więcej osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 12 ton i mniej niż 40 ton w wysokości 2.384,10 zł, podczas gdy maksymalna stawka dla tej kategorii pojazdu nie może przekroczyć 2.374,85 zł.

Rozpatrując sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego odnośnie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych wynika z przepisów art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. W myśl art. 20 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych określone w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 19 pkt 1, obowiązujące w danym roku podatkowym ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym

wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 1 wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawki maksymalnej wynikającej z ww. ustawy, ani nie może być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach nr 1, 2 i 3 do ustawy.

Z przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych z uwzględnieniem stawek wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 28 lipca 2016 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2017 r. (M.P. z 2016 r. poz. 779) wynika, że roczna stawka podatku od ciągnika siodłowego i balastowego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 4 w związku z art. 8 pkt 4 ustawy, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów do 36 ton włącznie nie może przekroczyć 2.374,85 zł, a powyżej 36 ton – 3.072,52 zł, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy.

Określona w przedmiotowej uchwale stawka podatku dla ciągników siodłowych lub balastowych przystosowanych do użytkowania łącznie z naczepą lub przyczepą z innym systemem zawieszenia trzech i więcej osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 12 ton i mniej niż 40 ton (do 36 ton włącznie) w wysokości 2.384,10 zł przekracza stawkę maksymalną dla tej kategorii pojazdów. Maksymalna stawka podatku dla wyżej wymienionych pojazdów wynosi 2.374,85 zł (art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Ustalona przez Radę stawka podatku została zawyżona w stosunku do stawki maksymalnej o 9,25 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

Przewodnicząca Kolegium Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska